

Stanisław Wawszczak

Kurhan

*Zarzut - kamyczek
mały, malutki
taki zarzucik
lecz z tych Ziarenek
Głazy tężeją emocji*

*Głaz jeden
i drugi
i piętro
i następne*

*Jest Kurhan
A pod tym
Kurhanem
człowiek
On żyje...
TAK! Jeszcze tak...
Lecz to Pytanie
„Jak żyje?”*

*Kamieniem
rzuconym
tak samo
I rzuca, i rani!
I rośnie napięcie
Jak rosną
Kurhany
A spod tych
Kurhanów
Szloch płynie...*